

Jogalapok és fontosabb érvek

A görög hatóságok cselekményei, amelyek a nemzetgazdaság egyik ágazatával – jelen esetben az észak-görögországi közúti kereskedelmi árufuvarozással – kapcsolatos protekcionizmusnak minősülnek, semmiképpen sem indokolják valamely, jogszabályokkal védett gazdasági tevékenység folytatásának megtiltását, mint amilyen a – 2. cikke értelmében 1993. július 1-jétől óta alkalmazandó – 92/106/EGK irányelv szerinti kombinált árufuvarozás.

(¹) HL L 368., 1992.12.17., 38. o.

2006. július 14-én benyújtott kereset – Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-307/06. sz. ügy)

(2006/C 224/45)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: V. Kreuzschitz és I. Kaufmann-Bühler, meghatalmazotti minőségben)

Alperes: a Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság, mivel a gyermeknevelési támogatásról szóló szövetségi törvényben található nemzeti rendelkezések értelmében más tagállamban lakóhellyel rendelkező munkavállalók részére csak abban az esetben nyújt gyermeknevelési támogatást, ha a csekély mértéket meghaladó foglalkoztatást biztosító munkaviszonnyal rendelkeznek, és ez a feltétel csak a határmenti ingázókra vonatkozik, elmulasztotta az EK 39. cikkből és az 1612/68/EGK rendelet (¹) 7. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségei teljesítését;
- kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az 1612/68/EGK rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint valamely tagállamnak egy másik tagállam területén foglalkoztatott állampolgára a hazai munkavállalókkal azonos szociális és adókedvezményeket élvez.

A gyermeknevelési támogatásról szóló szövetségi törvény 1. §-ának (7) bekezdése szerint a más tagállamban lakóhellyel rendelkező munkavállalók részére csak abban az esetben jár

gyermeknevelési támogatás, ha a csekély mértéket meghaladó foglalkoztatást biztosító munkaviszonnyal rendelkeznek. A felperes álláspontja szerint ez a feltétel csak a határmenti ingázók esetében alkalmazandó, a németországi lakóhellyel rendelkező munkavállalókat ez a szabály nem érinti: ők a heti ledolgozott munkaórák számától, vagy a munkabér összegétől függetlenül jogosultak gyermeknevelési támogatásra. A német jogalkotó szerint tehát a németországi lakóhellyel rendelkező személyek esetében a csekély mértékű foglalkoztatottság nem akadályozza annak, hogy munkavállalónak minősüljenek.

Ez a követelmény összeegyeztethetetlen az EK 39. cikkel és az 1612/68/EGK tanácsi rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével.

Ha a csekély mértékben foglalkoztatott munkavállalók nem tartoznának is az 1408/71/EGK rendelet személyi hatálya alá, ha esetükben nem teljesülnek az I C (jelenleg D) mellékletben – Németország vonatkozásában meghatározott – feltételek, ebből semmi esetre sem következik, hogy az 1612/68/EGK rendelet irreleváns. A felperes szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatában kiemelte, hogy egyes ellátások kizárása az 1408/71/EGK rendelet hatálya alól nem mentesíti a tagállamokat annak vizsgálatára irányuló kötelezettségük alól, hogy a lakóhellyel kapcsolatos feltétel meghatározása nem ellentétes-e más közösségi jogi rendelkezéssel, különösen az 1612/68/EGK rendelettel. A gyermeknevelési támogatással kapcsolatban pedig a Bíróság egyértelműen kimondta, hogy az az 1612/68/EGK rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti szociális kedvezménynek minősül.

A csekély mértékben foglalkoztatott személy is minősülhet az EK 39. cikk szerinti munkavállalónak. Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az EK 39. cikk és az 1612/68/EGK rendelet szerinti munkavállaló-fogalom közösségi jelentőségű, és nem lehet megszorítóan értelmezni. A munkaviszony objektív ismérve az, hogy valaki meghatározott ideig egy másik személy részére, annak utasításai szerint munkát végez, amelynek fejében ellenszolgáltatásként díjazásban részesül. A felperes szerint a Bíróság kimondta, hogy a részmunkaidős foglalkoztatás nem zárható ki a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó szabályozás hatálya alól.

A nemzeti jog olyan rendelkezése, amely objektíve nem igazolható, és nem áll arányban az elérni kívánt céllal, közvetett hátrányos megkülönböztetést jelent, ha jellegénél fogva inkább a migráns munkavállalókra van hatással, mint a belföldi munkavállalókra, és következésképpen fennáll annak a veszélye, hogy a migráns munkavállalókat különösen hátrányosan érinti. A Bizottság álláspontja szerint az a feltétel, amely a német gyermeknevelési támogatás fizetését a csekély mértékben foglalkoztatott migráns munkavállalók esetében attól teszi függővé, hogy Németországban lagnak-e, objektíve nem igazolható, aránytalan, és ezért az EK 39. cikkbe, valamint az 1612/68/EGK rendelet 7. cikkének (2) bekezdésébe ütközik.

(¹) HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.